
Grigorij Grabovoj Petrovics

Tanítás az Örök Életről

Szerzői szeminárium, amelyet Grigorij Petrovics Grabovoj
2003. augusztus 04-i napon tartott meg

Grigorij Petrovics Grabovoj

Tanítás az Örök Életről

Szerzői szeminárium, amelyet Grigorij Petrovics
Grabovoj 2003. augusztus 04-i napon tartott meg

2016

Grabovoj G.P.

Tanítás az Örök Életről. Serbia: Grigorij Grabovoi PR
KONSALTING TECHNOLOGIES OF ETERNAL
DEVELOPMENT., – 2016. – 27 p.

Minden jog fenntartva. A könyv egyetlen része sem
másolható, semmilyen formában, a szerzői jogok
tulajdonosának írásos engedélye nélkül.

ISBN

GRIGORI GRABOVOI®

© Грабовой Г.П.,2003

© Grabovoj G.P.,2003

© G.P. Grabovoj., Magya
fordítás, 2015

2003. augusztus 04.

Még egyszer jó napot kívánok. A mai szeminárium témája Grigorij Grabovoj „Örök élet”-ről szóló tanítása.

E témakörben arról fogok beszélni, hogy miképpen alkalmazható a gyakorlatban az örök élet technológiája az események bármelyik sorára. Ebben az esetben az események alatt azt kell érteni, hogy irányítást hajtanak végre mind az egészségügyi technológiák szempontjából, mind a gyakorlatilag azonnali, a tér-idő bármelyik pontját érintő hozzáférésre vonatkozó irányítás szempontjából. Továbbá oly módon tekint a folyamatra, hogy a valóságot látja, azaz egy olyan valóságra tekint, amely egyidejűleg található itt és bármely más ponton. Azaz amikor itt cselekszik, akkor egyidejűleg terjeszti ki az irányítását a tér-idő bármelyik pontjára. Ezért az Örökkévalóság fogalmába itt meglehetősen személyes jellegű irányítás értenőd, mivel ez a személyiség számára az Örökkévalóság a szellemi szinten realizálódik, egyrészt mint a személyiség megtörtént cselekedetében, másrészt viszont valamennyi információs objektumra is kiterjed.

És amikor a technológiai jellegről beszéltem, azaz a saját egészségünk irányításáról, akkor elsősorban arra gondoltam, hogy természetesen az egészség fogalmához az eseményrendszer irányítása tartozik hozzá, beleértve a távoli eseményrendszereket is, és a közelebb levő valóság struktúráit is.

És ebben az összefüggésben, amikor az örök élet tanításának megfelelően irányítunk, figyelembe kell venni azon események spektrumát is, amely ténylegesen alakítja az élet minden további lépését, az élet minden további elemét a gyakorlati élet minden jelenségével, valamint az élet végtelen fejlődése szempontjából értékelt jelenséggel együtt. Ezért ez a tanítás, ennek a tanításnak az adott eleme maga a célzott irányítás, amely pontosan az örök élet paramétereinek a biztosítására irányul. Ez egy a külső irányítás létrehozását biztosító igazi rendszer, a

személyiség és, gyakorlatilag, a személyes feladatok és, mondjuk, a külső Világ feladatait magába foglaló irányítási rendszer között megvalósult kölcsönhatás valóságos struktúrája.

Ezért ebben, a tanítás ezen elemében mindenekelőtt az irányításhoz viszonyuló személyes hozzáállással foglalkozom. Ez azt jelenti, hogy Önök az irányítást saját célként érzékelik, azaz ezen a szinten a legfontosabb a cél oly módon történő megformázása, hogy megszerezzük a tér-idő bármely pontjához az irányító hozzáférést annak köszönhetően, hogy a személyes cél megformázása a szintén örökké létező, külső valósággal együttműködve történjen meg.

Ennek kapcsán az örök élet fogalmára, mindennek előtt, úgy kell tekinteni, mint egy olyan körülmények között kialakuló életre, ahol bármilyen információs objektum az örökkévalóság irányában fejlődik.

Ezért például egy ilyen, mindennapi megértés szempontjából egyszerűnek látszó folyamat, mint a betegség kezelése, adott esetben – ez egy olyan folyamat, amelynek célja a személyiség és a külső környezet, továbbá a fejlődésének a belső rendszere között létrejött kölcsönhatás megértése. És ily módon kell szemlélni azt az érvet az irányításán belül, hogy Ön a kölcsönhatás állapotában mintha kitágítaná magától kifelé az esemény terét. És ebből az következik, hogy kitágítja az időt is, igaz? azaz az időnek az irányításon belül gyakorlatilag esemény jellegű kölcsönöz.

Ebben a tekintetben az Örök életről szóló tanításomban egy makró réteget tanulmányozok, azt, amely az általános megmentés szintjére vonatkozik, mint a működésben levő időintervallum fejlődési szintjét. Vagyis, az ember személyes idejének minden egyes eleme magába hordozza az örökkévaló fejlődés elemét. E jelenség spiritualitása szempontjából is, például ha figyelembe vesszük az Egy Isten Fizikai Testét, akkor ebben az eset-

ben nála az idő fogalma az időn kívül létező tér szintjéig sűrített.

Az Egy Isten Fizikai Teste az időn kívül létezik, ebből következik az, hogy az idő irányítása az anyag, azaz a szellemi és a fizikai anyag nagyon magas koncentrációja. És általában például, hogy úgy mondjam, az adott tulajdonságot jellemzi a Lélek irányítása, azaz a Lélekben van egy olyan állapot, amelyet pontosan a Lélek irányításának hívunk – és ez az örökkévalóság jele. Azaz a Lélek bármelyik irányítása ez egy örökkévaló paraméter.

Ezért az adott irányítás alkalmazott aspektusa abban rejlik, hogy Ön az irányításra úgy tekint, mint az Örökkévalóság cselekedetére, sőt egy olyan cselekedetére, amely Ön felé irányul.

És amikor Ön a Tudat logikai fázisában látja azt, hogy az adott cselekedet ez egy olyan cselekedet, amely mintha a Világ valamennyi jelenségére kiterjedne, akkor látja azt is, hogy ha egy a valóság távolabban levő objektumát vizsgálunk, tegyük fel egy csillagot vagy valamilyen régmúlt eseményt, vagy egy olyan eseményt, amire emlékszük, azaz egy sorba rakja ezeket, akkor létrejön a saját testének a külső kontúrja. Azaz, ha tudatosan alkalmazzuk az események különböző elvét, amit saját magára terjeszt ki, akkor láthatja, hogy az a saját testének a külső kontúrja, ami elszakíthatatlanul kapcsolódik azon jelenségekhez, amelyekre például ráhelyezett egy valamilyen, feltételezett irányítási rendszert, és ez a rendszer olyan, hogy Ön is látja, hogy a jelenség elég elválasztatlan kapcsolatban áll Önnel.

Ennek az irányításnak az értelme abban rejlik, hogy Ön gyakorlatilag nem választja el saját magát az egész külső tértől. Vagyis úgy cselekszik, hogy szinte az összes külső tér mintha Öntől kifelé növekedne; és Öntől távol levő valamilyen csillag azonnal itt, azaz a teste és maga a csillag érintkezési határán jelenik meg. És amikor Ön belép ebbe

az irányító közegbe, akkor láthatja, hogy bár- milyen eseménysor, amely többek között például Önre is vonatkozik – valamilyen betegségek – ez az, amit Ön nyugodtan kivihet az Örökkévalósággal levő szoros kontaktus határán kívül, valahogy így. Azaz, ha nagyon szorosan érintkeznek az Örökkévalósággal – igaz? –, az örök fejlődéssel, akkor természetesen, valamilyen elemmel, amely csökkenti az adott szintet. Nos, tegyük fel, hogy az a feladatunk, hogy eltávolítsunk valamilyen vírust vagy betegséget a szervezetből, akkor elegendő lenne belépni az adott állapot vibrációs szintjére és a többi más jelenség is kiszorul. Mivel az örök fejlődésben, ezek szerint, nincs helye a betegségeknek, amelyek a szervezetben, tegyük fel, kimerültséget vagy még inkább problémás állapotokat váltanak ki.

Éppen ezért az örök fejlődés rendszerének a kölcsönhatása ez elsősorban egy technológia is, amely azonnal működésbe lép, amint Ön is elkezd dolgozni. Ezért az Örök életről szóló tanításomnak ezen fejezete szempontjából az irányítás azonnal megkezdődik a még tulajdonképpen előirányító cselekedet pillanatától. És ez azt jelenti, hogy mintha egy szellemi rezonanciába kerül- nénk az adott szint technológiasságával, és azonnal egy olyan irányításban részesülünk, amelynek a célja az örök fejlődés.

Amikor a tartó struktúrával, vagyis a platformmal foglalkozunk, amelyen az Örökkévalóság található, ez a Szeretet struktúrája: a Világ iránt érzett Szeretet, az Is- ten a Világ, a Világ fejlődése iránt érzett szeretete, akkor látjuk, hogy az Örökkévalóság gyakorlatilag maga a kon- centrált szeretet, amelyet a valóság minden eleme fejez ki. Azaz, ha a valóság minden elemét megszorozzuk a mindenkire vonatkozó örök fejlődés ideológiai céljával, akkor az eredménye az, hogy az Örökkévalóság maga a koncentráció. Nos, ez némileg formalizáltnak néz ki, de valójában, ha azt feltételezzük, hogy áttérünk olyan egy-

szerű fogalmakra, mint a súly, a sűrűség, a koncentráció, akkor ez kiderül. Logikailag ez nagyon könnyen belátható a logikai sémában.

Amint áttérünk a logikai sémáról a szellemire, akkor azt látjuk, hogy a szeretet is örök. Vagyis, mi látjuk az Örökkévalóság azon szintjét, amely az összes ember iránt érzett szeretetre irányul. Vagyis a Teremtő Isten, az Egy Isten megteremtette magát oly módon, hogy a szeretetének a kifejezése az maga az örökkévaló kifejezés Ő sosem végez egyszeri mozdulatokat. Azaz, az Isten mindig csak azt a konstrukciót hozza létre, ami örökké létezik. Mivel ő az időn kívül létezik és valójában a téren kívül is képes létezni, ilyenkor ő áttér az irányítás szellemi aspektusára.

Következésképpen, az ember lelke az Örök élet tanításomnak megfelelően ez egy olyan irányító rendszer, amely a téren és az időn kívül van. Gyakorlatilag birtokoljuk azt a szintet, amely teljes egészében jellemzi a rendszert, mint a cél szempontjából az adott személyiség számára tulajdonképpen egy ideálisan befejezett rendszert jelent, ezért a személyiség nagyobb mértékben megszemélyesül a Lélekben, de az örök fejlődés szempontjából a Lélek feladata az, hogy a cél azonos legyen avval, ahogyan az Egy Isten cselekszik. Vagyis az örök Istennek, neki van fizikai teste és örök fejlődése. Ebből az következik, hogy ahhoz, hogy irányítsuk az eseményeket e fejezetnek és a tanításom adott struktúrájának megfelelően, azt mutatom meg, hogy a legegyszerűbb elemi életesemények, amelyek egy-egy embernél előfordulnak – ő például mondjuk, valamiféle optikai kapcsolatok hagyományos rendszerében van és valamit vizsgál, igaz? – csinál valamit – és e folyamat minden elemének olyannak kell lennie, hogy ő minden cselekedetében irányítja az embert és ténylegesen neki adja az örökkévaló fejlődés és az örökkévaló élet technológiáját.

Ha a folyamatot például tisztán szubjektív módon vizsgáljuk, tegyük fel, egy ember valamilyen mozgást hajt végre, ő az irányítási folyamatokra személyiségként tekint, és semmi sem akadályozza őt abban, hogy örök-kévaló legyen. Vagyis az ember semmi esetre sem azt érti alatta, hogy ő ott egy lényként – igaz? –, egy személyként van jelen. Ez egy végső jelenség. Azaz, a lényeket tekintve az emberben ez elvileg nincs meg.

És ha megvizsgáljuk, hogy ez benne van-e egy, tegyük fel, objektumban vagy állatban, egy kutyában, egy fában, akkor láthatjuk, hogy szintén nem. Mivel a növekedő fa, a fa létezésének a ténye arról tanúskodik, hogy a fa nő, ott nincs olyan információ, hogy a fa most nem nő. Ebben az aspektusban a jelen idő – ez annak a megnyilvánuló örökkévalóságnak jele azon objektumok iránt, amelyek kifejezésre kerültek az adott időben. Azaz, az adott időben csak azt lehet mondani, hogy igen, ha van valahol száraz ág, elméletileg ez a fa fejlődhet afelé, mondjuk hogy elszárad az ág. De ez az emberi gondolkodás kivetítése, amely néhány korábbi tényre támaszkodik.

Ha a gondolkodás pozícióját oly módon vizsgáljuk, hogy az adott területen nem gondolkodunk, hanem az Egy Isten fizikai teste területén gondolkodunk, akkor kiderül, hogy az adott fa megsemmisíthetetlen és örökké növvő. Ugyanez vonatkozik az emberre vagy az információ bármilyen tárgyára.

Ha a gondolkodás eme technológiáját átvisszük, tegyük fel, egy bombára, amely felrobbanhat, akkor abban a pillanatban, amikor alkalmazzuk ezt a gondolkodási technológiát, azaz elhelyezzük azt az adott bomba funkcionalitásába és utána kiterjesztjük az örök fejlődésre, akkor az örök fejlődésben egy ilyen információs objektum, aminek fel kell robbanni, talán nem robban fel mert nem minden bomba robban fel. És amikor ezt a pillanatot mintha kiterjesztenénk bármely agresszív forrásra, tegyük fel, legyen ez radioaktivitás – igaz? – akkor a szabályozó elem gyakorlatilag azonnal megva-

lósul, amikor átvisszük azt a struktúrát az Örökkévalóságba. Vagyis az örökkévaló fejlődésben. Mi is az örök fejlődés egy bomba számára? Nos, ez csak fém – igaz? –, amiben valamennyi robbanóanyag van. Néhány ezer év múlva egyszerűen lestrukturálódik. Még jó tárolási körülmények között is ez a rendszer működésképtelenné válik a robbanás szempontjából.

Ez azt jelenti, hogy az agresszív tárgyat az örök fejlődés rendszerében történt elhelyezésével megkapjuk a normának megfelelő rendszert. Ha meg szeretnénk vizsgálni egy radioaktív sugárforrást, amely például nagyon erősen sugároz (világít), akkor az örök fejlődés szempontjából az elveszíti a fényét. Egyébként, én magam kísérleteztem, pontosabban ezek nem is kísérletek, hanem gyakorlati cselekedetek voltak, amelyek a célja a repülőök besugárzási hatásoktól történő mentesítése volt, gyakorlatilag ezt értem el, hogy a sugárzás forrása, a laboratóriumi forrás a normális szintet érje el egyszerre egy behelyettesítő transzferrel az Örökkévalóság struktúrájában.

Azaz szükségünk van egy rétegre, ami maga az Örökkévalóság, amit egy információs alakzattól vágunk ki és applikálunk, és a sugárzás szinte azonnal visszamegy a háttérsugárzás szintjére. Így lehet védekezni, vagy más embereket megvédeni – igaz? –, vagy valamiféle technikát, légi járműveket, tengereket és így tovább, területeket megtisztítani, elegendő, ha az örök fejlődés struktúrájába behelyezzünk bármilyen agresszív szintet.

És az Isten, pontosan az Egy Isten szempontjából az örökkévalóságban csak a teremtő fejlődés létezik. Ezért a teremtő fejlődés – ez a norma, általánosságban elmondható, hogy ez az egész fejlődés a legegyszerűbb logikai norma. Mert az örökkévalóság, így vagy úgy, akár egy bombát is említethetem példaként, mintha rozsdásodna, igen.

És ezért, ha megvizsgáljuk a terrortámadások elleni

védelem technológiáját az ellenakció logikai rendszerének a szempontjából, akkor itt, mindenekelőtt meg kell vizsgálni az Örökkévalóság rétegeire történő kivetítést. Mit kell tenni, hogy ne legyen terrortámadás? Erre ele- gendő az Örökkévalóságnak a képernyője, amit a szíve hoz létre, aminek a kialakítása nagyon egyszerű. Kon- centráljunk, hallgassuk meg a szívverésünket – ugye? –, úgy teszünk, mintha a szív a verését a Lélek szintjén fényre alakítaná, pontosan egy olyan mély lelki álla- pottá, ahol megtalálható a teremtő Isten által eredetileg adott Örökkévalóság. Ez a technológia nagyon egysze- rű: egyszerűen egy szívhang, amit a belső, kevésbé fizikai, inkább nagyobb mértékben a Lélek hallásával észleljük. Akkor itt azt láthatjuk, hogy itt van egy vetí- tés, vagyis létrejön egy képernyő, amely nagyon gyor- san extrapolál a külső szférába, azaz az ember magából fényt bocsát ki.

Az Örök Élet tanításom szempontjából itt látható az, hogy az ember a belőle áradó fény forrása, egy fajta len- cserendszer. Vagyis, ha már látják a fény ilyen megjele- nését, akkor egyszerűen ki lehet vetíteni az eseményeket erre a fényre és meglátni azt, hogy mi szükséges ahhoz, hogy megakadályozzunk, tegyük fel, egy terrorista me- rényletet, vagy valami konkrét cselekedet végrehajtani, vagy valamilyen információt továbbítani, vagy a legjobb, ha a forrásra hathatunk és létrehozuk a feladatok más, mondjuk, teremtő szintjét, igaz? Így a terrorista merénylet el van hátrítva. Elvégre az életben elég gyakran előfordul, hogy az események, gondolkodás vagy helyzetek változá- sa azt eredményezi, hogy egy-egy negatív esemény nem történik meg.

Egy másik kérdés, persze, hogyan lehet teljesen el- tüntetni a terrorista merényleteket, mármint nem csak azokat, amik veszélyeztetnek minket – igaz? –, vagy az egész civilizációt, ennek érdekében az egész emberiség- nek munkálkodni kell. Mert ha csak egyetlen egy ember is van, aki nem sugározza ki magából a fényét, akkor létre jön

a tér, létre jön az esemény, amelyen belül lehetséges egy kedvezőtlen helyzet kialakulása. Ezért az oktatás kö- telező feladata, amely mindenkire vonatkozik az, hogy meg kell tanítani a cselekvési technológiát úgy, ahogy azt az Isten teszi, úgy, ahogyan nagy általánosságban és lényégében fejlődik az emberi test – igaz? –, az egész vi- lág. Ez az irányítás feladata, tulajdonképpen bármely ese- ményen kapcsolatban. Azaz, ha nekünk kell, és nekünk tényleg kell, hogy minden esemény az emberek számára kedvező legyen, akkor ebből az következik, hogy ezt min- denkinek el kell sajátítani.

Az Örökkévalóság technológiája szempontjából egy nagyon univerzális oktatási rendszerrel rendelkezünk. Például a gyakorlatomban előfordult konkrét eset – ne- gyedik stádiumban levő rákból történt meggyógyulás, amikor nem volt látható, azaz egyszerűen áttételes volt. Ha ezt a csere szempontjából, a tüdő egy részének a cse- réjéből vizsgáljuk meg – igaz? –, mégis csak áttétek, elég sűrű volumenese tömeg. Az egészséges szövetre történő cseréről esett szó, mivel hogy ezt sebészeti módon eltávolítani nem lehetett, mert az áttétek a tüdőn kí- vül átterjedtek a hörgőkre is és így tovább. Ahhoz, hogy megbillentsük ezt a helyzetet valamilyen más módon, kivéve az által, ami az ember számára természetes, ez itt nem lehetséges. Íme a cseretechnológia, amit szemé- lyesen hajtottam végre, egy olyan elég nagy mond- ható, gyakorlatilag áttételes tüdő rész – azaz majdnem a fele – kapcsán, ahol a következő irányítási elemet al- kalmaztam. Egyszerűen kiemeltem ezen információ egyik elemét: mi is az adott ember örök fejlődése, és ez hogyan néz ki az információn belül? Az örök fejlődés szemszögéből zajlik az adott folyamattal kapcsolatos szerkezet átalakulása, bár lassan, mintha egy össze- kert szál bogozódna ki. És amikor látjuk ezt a folyama- tot, ugye egy szálat kihúzni könnyebb, mint a tüdőből levágni egy darabot, ugye? És kiderül, hogy elegendő meghúzni a

szál végét, csupán a logikai irányítás szintén levő elem segítségével, és máris elindul a behelyettesítés folyamata. Azaz, elég gyors idő alatt történt meg a behelyettesítés egy egészséges tüdőre.

Ugyanakkor most megmutattam, hogy létezik egy bemeneti pont a betegség kezelésénél. Igaz? Extrapolálni, kivetíteni kell, azaz meg kell vizsgálni a fejlődés örök folyamatát. Ha már vizsgáljuk, akkor láthatjuk, hogy az irányítási folyamat, az nem olyan nagy, mivel az örökkévalóság szempontjából minden sejt nagyon kicsi. És az örök fejlődés szempontjából, általában, az ember, az emberi test tömege az egy nagyon jelentéktelen tömeg. Vagyis elég – akkor elég – mindössze az optikai szinten egy gondolatot megmozgatni, és az ember meggyógyul. Márpedig azért, mert mintha széthúznánk a tömeget a végtelen időre, az örök fejlődésre.

És összeáll – úgy tűnik – egy egyszerű technológiai rendszer, igaz? Mert, ha megnézzük, hogyan működik, például a külvilág – igaz? –, mondjuk egy külvilágra néző képernyő segítségével, és megnézzük, mi is az a külvilág, látható, hogy ez is egy rendszer, például az optikai elemek irányítási rendszere. Akkor ahhoz, hogy kiugozjunk ebben a többértékű optikában, segítségünkre szolgál az Egy Isten fizikai testének az egyszerű szintje és a test, amely örök és tulajdonképpen eléggé szabadon mozoghat ott, mint az ember fizikai teste; amiből az következik, hogy a test valamennyi formája az események kölcsönhatása, amely az Örökkévalóságra irányul. Vagyis az ember testének az alakja az események kölcsönhatása, amely az Örökkévalóságra irányul. Tehát, ha a formájuk által kölcsönhatásba lépnek a jövőbeli folyamatok, illetve saját folyamataik dinamikus fejlődésével kapcsolatos rendszerrel, akkor rendelkezésükre áll egy nagyon intenzív és általában mindig elérhető irányítási rendszer. A legfontosabb do-

log annak a felismerése, például, hogy hogyan működik együtt a testük az összes eseménnyel, egyszerűen fogalmazva, hogyan irányítja az eseményeket, ha például ez nem jár intellektuális erőfeszítéssel. Kiderül, hogy az örökkévalóság ezen formájából látható, hogy a kölcsönhatás folyamatosan zajlik. Az emberi testek kombinációja – igaz? –, azaz éppen az emberi testek sokassága az Örökkévalóság következő szintjét teremti meg, egy magasabb minőségű szintet, ahol megszületik a következő tér, a következő idő.

És abban az esetben, ha megvizsgálunk egy olyan helyzetet, amikor sok ember egy nagyteremben van, és ha ennek a teremnek a tömegét és az anyagát, például elkülönítjük, akkor minél több embert viszünk oda, akkor ez által jobban látjuk a teremtés szintjeit, mondjuk, az oxigén- vagy az anyagmolekulák elsődleges megteremtését. Ennek az eredménye a növelés, például, az ember fizikai testének a növelése, ami összhangban van az Isten testének a képével, és láthatjuk, hogy az anyag fejlődése szemszögéből az anyag irányítása zajlik.

Ezért az a fogalom, hogy létezik egy korlátozás, ami miatt állítólag lehetséges az, hogy problémák keletkeznek kisebb területeken az emberek mennyisége miatt, valójában nem is létezik. Minél több az ember, annál több elemet kapunk a következő fejlődés érdekében. És ezt, például hogyan kapjuk meg? Ehhez legalább el kell sajátítani az aktuális területet, mármint a logika és fejlődés, pontosabban a teremtői fejlődés szempontjából.

És ha a végtelen jövőre irányuló folyamatot vizsgáljuk, akkor itt van a következő – nos, inkább a fejlődésben történt áttörésre hasonló szint – a következő szint, amely semmi esetre sem valósítható meg valamilyen speciális technológiával és néhány ember által, bármelyik szint is legyen az függetlenül az előző fejlődéstől. Azaz, egyedül az ember olyan nagyon messzire elszakadni nem tud. Van egy

információtörténet, amely azt mondja, hogy ez a korábbi szinttől függ, ahonnan ő jött. Igaz? És ebből az következik, hogy a következő fejlődés így vagy úgy be- következik, amikor már az első szint be van gyakorolva. Igaz? Az örökkévalóság technológiájában van egy olyan fogalom, mint az esemény minden elemének a begyakor- lása, erről beszélek most. Idetartoznak a társadalmi ese- mények is.

Ez azt jelenti, hogy a normális életfeltételek ez ott a szeretet alapelve az élet minden területén, ez annak a megértése, hogyan cselekszik az Egy Isten Fizikai Teste általában személyiségként, egyszerűen emberként meg- jelenő személyiségként felfogott tudatosulása szemszögéből. Azaz, ha az összes elemet együtt vizsgáljuk meg, akkor gyakorlatilag azonnal megszerezük a norma irányítását. Minden, ami itt történik, úgy gondoljuk, hogy rendben van, de ... azaz most arra gondolunk, hogy normális dolgok történnek akkor. De hiszen ez is irányítás, azaz, a különböző rendszerek összefüggése.

Akkor gondolkozunk el azon, hogy ez miért normáli- san zajlik? Mert ez az Örökkévalóság normalizált megje- lenése ezen a ponton – ez maga a közös irányítás szintje, amit normaként érzékelünk. Ez azt jelenti, hogy a normát tudjuk érzékelni, azt meg kell tanulni. És az örökkévaló- ság, a pszichológia, stb. szemszögéből az, hogy kiegyen- súlyozzuk az irányítást, látniuk kell, hogyan érzékelik a normát, azaz a normának elébe menni.

Itt most bevezetem az irányítás egy speciális szintjét, amelyet korábban nem említettem, mert én minden sze- mináriumot abban a pillanatban „csinálok” és létreho- zok, amikor tartom azt, ezért itt most először mondom azt, hogy létezik a vissza irányú irányítás szintje a saját irányításukhoz képes.

Ez azt jelenti, hogy lépjenek be egy pontba, egy vek- torpontba, nézzék meg, mire hat az irányításuk optiká- ja, és hozzanak létre egy vissza irányú vektoráramlást. Ez azt jelenti, hogy valójában mintha két oldalról hat- nánk a

pontra, és ezzel egy időben az irányításunk is feltétlenül hat ránk, vagyis egy visszavert optikai jelet kapunk vissza. De az Egy Isten, Ő ily módon terem- tette meg a világot. A valóság minden eleme elérhető a számára, és ő látja, mi történik velem. Ahhoz hogy lás- sunk, tudni és felügyelni kell. Ugye? Rendelkezni kell a következménnyel, ami felénk mozog. Azaz a gyakor- latban az Örök élet tanításom szempontjából mindnyá- junknak látni kell, hogy az általunk elküldött jel azonnal visszajön. Ez az idő a küldő és fogadó idő, ez tulajdon- képpen egy információs pont.

Amikor ránézünk, akkor ez az információs pont az elsődleges impulzusnak a létrehozása, azaz mi magunk. Ha innen tovább megyünk, akkor látjuk, hogy ebből a szempontból belépni a saját fizikai testünkbe és meg- vizsgálni az egyes sejteket, megvizsgálni azokat egy stati- kus állapotban sietség nélkül, figyelembe véve azt, hogy senki sem kényszerít minket arra, hogy gyorsak legyünk, mégis elég gyorsan meg tudjuk nézni, tulajdonképpen, a test minden kapcsolatát a szervezetben. Vagyis a szem- szögünkből a test érthetővé és lakonikussá válik, azaz látunk egy pontot, de értjük mindazt, ami körbe veszi, a lényegét, egyszerűen megértjük.

Kiderül, az örökkévalóság technológiában létezik a való- sággal kapcsolatos helyes tudatosulás, amely valamennyi összefüggést figyelembe vesz.

Ha például azt nézem, hogy repül egy repülőgép, de az mondjuk akár le is eshet. Nézem az okát – ez egy meg- határozott személlyel kapcsolatos. Ugyanakkor azt kell tennem, hogy az ne essen le. Én pedig az egész helyzetet egyszerre tekintem át, vagyis a megértés terét. Az Örök- kévalóság struktúrájában a megértés tere olyan, mintha abszolút értelemben létezne vagy alakulna. Ha a saját mentési gyakorlataimra gondolok, mint például a sok láncszemes rendszerekre, egy repülőgép, általában, több egységből álló rendszer, ahol van repülésirányító, utas,

gép, amely repüléshez valamilyen problémás eszközök-
kel van tele stb.

És ha például, meg kell akadályozni egy terrorista támadást, vagy elérni azt, hogy az egyik műszer ne működjön, vagy hogy minden működjön, akkor csak egy komplex megoldás lehetséges: Vagyis, ennek a döntésnek csak egy megoldásból kell állni, ugye? egy adott repülőgép vagy műhold, stb., vagy csak egy ember megmentéséből.

Ekkor az egyetlen rendelkezésre álló irányítási elem az extrapoláció, azaz a szituáció fejlődése az örök fejlődés felé, mert ebben az esetben látjuk az egyénértékű oldalát – egyszerűen a matematika nyelvén szólva – valamennyi esemény kombinációjának a körülményei között. Amikor megvizsgáljuk az események minden lehetséges kombinációját, akkor egyetlen egyet kapunk, amit most végre kell hajtani. Nos, például hívjunk fel egy légiforgalmi irányítót, aki a repülőszemélyzetnek megadja a megfelelő utasítást – így van? –, vagy valamilyen más, esetleg távmegoldást, ezáltal növeljük a szintet, az események biztonsági szintjét egy konkrét, a fedélzeten tartózkodó ember vonatkozásában. Ilyenkor ez a visszavert optikai jelek segítségével hat, és – például – az adott repülő biztonságosan megérkezik, leszáll. Azaz, ebben az esetben, éppen az örök fejlődést megcélzó kiterjesztés gyakorlatilag biztosítja a cselekedeteink egyénértékű szintjét.

Szóval, Önök helyesen tudják, mivel reagálnak az ebben a Világban levő örökkévaló szerkezetre. És ha azt szeretnék megérteni, hogy: és hogyan kell választani, hogyan válasszuk ezt az örök szerkezetet, hol is van ez egyáltalán, akkor először is magunkra kell figyelniük, a saját gondolkodási sztereotípiánkra. És majd meglátják, hogy az elméjük főként a fizikai testükre koncentrál.

Csak ritkán fordul elő az a személy, aki elvileg a pusztá akaraterő segítségével képes egy másik rendszeren belül

gondolkodni, egy másik galaxisban, bárhogyan is ő ezt a gondolkodást gyakorlatilag maga mellé képzelel el. Ő, persze képes arra, hogy kilökje a gondolkodását valamilyen galaxisba, de az azonban vissza fog térni. Pontosan ez a visszatérés ez az Örökkévalóság egyfajta periodikus vibrációja. Az Örökkévalóság – minél tovább távolodunk el, annál közelebb kerülünk magunkhoz. Hajtsanak végre egy gyakorlati kísérletet, és meglátják azt, hogy ha minél messzibbre viszik a gondolatot, annál nagyobb nyomást éreznek a fizikai testükön.

Nos, éppen az irányítás vagy megmentés kedvéért, ha egy veszélyes részecskét, egy izotópot löknek ki bármely épület bármelyik részéből és vele együtt az információt jó messzire, valahová a Világegyetembe. Minél jobban tolják, annál több látható: a ragyogás Önökre árad. És kiderül, hogy ez általában és lényegében ártalmatlan ragyogás, de még mindig látják, hogy Önökre ragyog, igen. És rendelkezésükre áll egy extra információs csatorna, azaz Önöket beragyogja egy extra forrás. De lényegében csak az Isten képes vigyázni ránk. Azaz lényegében senkinek sem szabad, persze ha ezt nem szeretnénk, igaz? Ha mondjuk egy színpadon lépünk fel, hogy bárki is ránk tekintsen. Lényegében csak az Istennek szabad ránk nézni, és a többinek? – jogukban van megelőzni a megfigyelést, az ellenőrzést stb.

És ha például ilyenfajta irányítást végeznek, és nagyon messzire valamilyen mikrorészecskét eltávolítanak, akár károsat is, akkor ez egy fajta megfigyelés, és Önök valamennyire megsértik ezt az elvet. Ezért az a feladatunk, hogy megbirkózzunk a helyzettel a létezése pontjában. Ehhez a gondolkodást nem eltávolítani, hanem irányítani kell oly módon, hogy a gondolkodás konvertálja az adott pontot egy normává. Ennek egy nagyon egyszerű módja van, ami megint más: a saját és a külső világ minden erőfeszítését normára irányítani. És az Örökkévalóság-technológia szempontjából az egész nagyon egyszerűen néz

ki: vegyünk egy bármilyen külső világűr-rendszert – akár egy távoli csillagot akár egy galaxist, igaz? – húzzunk egy magunktól induló optikai sugarat abba a pontba, amelyet irányítunk. Ha egy irányítási pont az egy felhasználandó valamiféle széles esemény-spektrum, amit akár tovább lehet bővíteni, akár egy világító ponttá tömöríteni, és általa felépíthető egy rendszer, mondjuk egy sarokként, egy olyan sarokként, ahol az események helyezkednek el. No de az irányítás lényege az, hogy az irányított eseményt nem lehet sarokba szorítani, vagyis az információ minden egyes eleme szabad.

Azaz, ha egy embert irányítunk, akkor nem lehet diktálni a feltételeket. Igaz? Még ha ő agresszív is, biztosítani kell számára a feltételeket, hogy ő valahol egy másik esemény-rendszert fejlesszen ki, például megszabaduljon az agressziótól. Nemde? Találjon valamilyen elemeket ahhoz, hogy ez így történjen, létre kell hozni körülötte szociális feltételeket, pszichológiáit stb., esetleg akár kezelni is.

És ha már az esemény létrehozása közepén vannak, akkor kiderül, hogy ez a szögletes (sarkos), optikai jellegű kombináció úgy jelenik meg, hogy ez az esemény szabadon pergethető, azaz a sarok mind a külső, mind a belső oldalon van. És akkor elkezdjük ezt a sarkot összerakni, mintha összenyomnánk azt a két optikai sugarat, azaz a külső és a belső világot, ebből kifolyólag a kivetített képben láthatják a saját testüket és a belőle áradó jeleket.

Ily módon ki lehet tapasztalni azt, hogy mely esemény kapcsán a testnek melyik szintjét szükséges aktiválni.

Ez a technológia, mint mondtam, nagyon egyszerű. Egyszerűen dolgozni kell saját magával ebben a technológiában. Nem kell senkit sem befolyásolni, nem kell senkit sem kényszeríteni. Elegendő a test mellett észrevenni a ragyogás forrását és azt egyszerűen beaktiválni, például egy szférát a jobb láb térdé mellett, hogy ott ne történjen meg valamilyen globális katasztrófa még hosszú távon sem,

például három évvel később, igaz?

És utána ezt a szférát egyszerűen meg kell figyelni, hogy az például olyan, hogy azt egyszerűen meg kell tölteni a ragyogással. És megtöltik azt ragyogással, egyszerű, elementárisan személyes ragyogással. Mert önök is az Örökkévalóság forrása, az örök ragyogás forrása, mert Isten minket eredetileg öröknek teremtett. Ő mindent örökké teremt. És ebből kiderül, hogy Ön az Isten akaratából cselekszik, ha így tesz.

És ha már ezt az irányítást végtelenül, azaz végtelen számú alkalommal csinálja, ezért a logikájában úgy tekinthet a helyzetre, hogy az információ bevitelénél beállítja, hogy ez az akaraterő segítségével végtelen számú alkalommal jöjjön létre. Igaz, egyszer be kell vinni. Ennek eredménye az, hogy a cselekedetének az Örökkévalóság jellegét kölcsönzi. Ha viszont az akaraterő segítségével beviszik a Örökkévalóságot, akkor úgy cselekednek, mint az Egy Isten, egyszerűen a helyzetnek megfelelően, technológiai jelleggel. És ebben az Önök és az Isten akarata egybeesik, amiből az következik, hogy az Isten mindent az örök fejlődésnek teremtett, és Önök is úgy tesznek.

Az egy másik kérdés, hogy vannak olyan elemek, mint például időszakos eső – ugye? –, vagy a levélhullás stb., de az Isten számára az idő minden egyes eleme egyenértékű. Azaz Neki, a következő fejlődés fogalma az ugyanolyan fogalom, mint az a fogalom, amely már megtörtént száz, ezer éve, és így tovább – igaz? –, akár milliárd évvel ezelőtt. És kiderül, hogy ebből a szempontból az Egy Istennek csak a fejlődés ideje létezik, ha viszont az ember szempontjából értelmezzük az időt, akkor van az átalakulás ideje, az objektum változásának és az információ formájának a változásának az ideje.

És ha az első szempont alapján értékeljük az Örökkévalóság elemét, akkor itt első helyen az ember kell, hogy

álljon, aki képes a forma irányítására. Az ember, például, képes felszíni bánya működtetésére vagy faültetésre. Már is kiderült, logikailag az embernek már az elején jobb lenne az Isten által meghatározott feladatokon alapuló örökkévaló fejlődés irányába tartani, mert neki több irányítási rendszere van. Éppen olyannak teremtette Isten az embert. Mert Isten akarata nélkül nem valósulnak meg a tevékenységgel vagy teremtéssel kapcsolatos elemek. Ha az ember ismeri ezt az Istentől jövő rendszert, akkor teremthet magához hasonlót. Akkor képes lesz a feltámasztásra, képes lesz arra, hogy megtalálja a Lélekben levő tudás helyét, és azon belül a pontos helyet. Ha látja a Lelkét a megismerés e mélységéből, mondjuk, akkor láthatja azt is, mit kell tenni ahhoz, hogy a másik is örökkévalóvá váljon.

És ha elkezdenek ezzel a technológiával dolgozni, akkor mondok egy példát: nos, például van egy terem, amely kontrolálható a fizikai aspektusok szempontjából, tegyük fel, levegő mennyiség szempontjából, de amikor rájönnek arra, hogy az ember maga teremthet, akkor

ő megmutathatja ezt mindig, mindenhol és bármely termen kívül. Ő anyagot is hozhat létre, ő maga materializálhat, létrehozhat egy anyagot, például, szövetet növeszthet, mondjuk, valamilyen elveszített stb.?

És ha áttérnek erre az irányítási rendszerre, akkor látják az Önökhöz érkező fényt, ami a cselekvés Fénye, a tudást tartalmazó Fény, az információt tartalmazó Fény, és az a Fény, amely értelemszerűen nem csak a fizikai tudást tartalmazza, hanem az a Fény, amit látnak, ez az összes eseményt visszatükröző fény. Vagyis egy fényelem, amely az összes eseményt magába foglalja.

És ha például vissza szeretné nyerni a régi látását – igaz? –, vagy a látáson keresztül helyreállítani a testét, van olyan technológia, elegendő azt a fényt belül, a lelkében meglátni. Vagyis meg kell nézni, hogy hol is van ez a Fény a Lélekben? Igen, nyilvánvalóan létezik a látásunkkal ér-

zékelt fény, de meg kell látni azt a Lélekben. Ugyanaz. És amikor észreveszik, hogy ez ugyanaz, akkor pontosan Isteni ragyogást fognak látni ott, ahol, maga az Isten ragyog.

És amikor ezt látják, akkor látják, hogy ez maga az örökkévalóság szorozva a térrel és az eseményekkel. Azaz, én már az örökkévalóságot, nemde, kivettem a téren és az eseményeken kívülre. Ugyanúgy, mint Isten, aki az eseményeken és a téren kívül van. Ezek szerint a képer és hasonlatosságára a valóság minden eleme lehet az eseményeken és a téren kívül, beleértve az Örökkévalóságot. És ebből az következik, hogy rendelkezésükre áll a teljes valóság erőteljes irányítási technológiája, amennyiben csak annyit teszünk, hogy kivisszük az irányítást az eseményeken kívülre, a téren kívülre és az időn kívülre – igen.

Aztán itt van a nagyon egyszerű lényeg: A Lélek azon a helyen, ugyanazon a helyen van, ahol az Egy Isten fizikai teste. Ezért a Lélek ott van, ahol az Egy Isten Fizikai Teste, ugyanabban a térben és időben. Vagyis ez egy másik tér és más idő. Ennek a térnek a jellemzői – ebben rejlik a minden cselekedetemben kifejezett Örökkévalóság lényege.

Logika szempontjából ezt következőképpen lehet elképzelni: ha van egy valamilyen mozgás, amiről azt gondoljuk, hogy ez az adott mozgás végleges, akkor az Örökkévalóság szempontjából hogyan kölcsönözhetjük neki az örökkévalóság tulajdonságait? Hát, adott esetben ott az Örökkévalóság tulajdonságai érvényesek az ideológiai cselekvés értelmében. Az Egy Isten teszi úgy, hogy minden örök, és mi, ennek tudatában, mi pontosan ugyanazt tesszük, igaz? Az ideológia ez az, ami mozgatja az embereket, ami mozgatja őket az örökkévaló fejlődés szempontjából. Ezért az általunk létrehozott ideológia, létrehozott célok ez az, ami megfelel az Örökkévalóság struktúrájának a végleges cselekedetek alatt. Vagyis az

ember tesz egy lépést, de ha azt az örök fejlődés irányába tette, akkor annak az Örökkévalóság jellegét kölcsönözte. Vagyis az ember az elméje segítségével tulajdonságokkal tud felruházni. Az Isten ezt azért adta neki, hogy ő maga körül teret teremtsen, megteremtse azt a lehetőséget, hogy gondolkozzék pontosan úgy, ahogyan beszél, mutat és tanít, igaz? Egy Isten.

Tehát, amikor mi extrapolálás segítségével valami-lyen úton-módon meg akarjuk érteni a valóság valami-lyen jelenségét, például, az Örökkévalóság terét, ahol található az Egy Isten Fizikai teste, összehasonlítva a mienkkel, akkor igazán kijelenthetjük, hogy ez a mi fejlődésünk, a mi gondolkodásunk, a mi jövőnk, amit mi irányíthatunk.

És ha feltesszük az irányítással kapcsolatos kérdést, mint egy abszolút kérdést, akkor van olyan, hogy mindenki irányít és mindenkinél minden rendben megy – akkor ez az, ami projekcióban van, amikor az adott embernél éppen most valami konkrét dolog rendben van, azaz valamilyen szituáció, ez ennek az állapot-nak a projekciója. Nos, igen, a jövőre vonatkozólag van olyan információ, hogy mindenki irányíthatja az esemé-nyeket a norma szempontjából mindenki örökké terem-tően fog fejlődni, például, boldogan és egészségesen. Itt van a tér, ami ragyog, és amikor most ragyog az minden egyes konkrét ember normája. Még logikailag, ha a jövő-ben nincsen egy általánosított norma, akkor a fordított fény az Örökkévalóság technológiának a szempontjából nem is létezik.

Az Örökkévalóság technológiának a szempontjából csak az abszolút norma szintjével rendelkező makro-szint és a saját irányítási vagy viselkedési szint közötti kölcsönös kapcsolat létezik. Tehát, ha bemegy egy nagy szupermarketbe, ahol meg kell találni valamit nagy mennyiségben és gyorsan, amelynek az eredménye egy pozitív esemény vagy valahogy kilépni egy bizonyos,

mondjuk, problémás helyzetből – igaz? –, vagy helyreállítani az egészséget, általánosságban elmondható, hogy a problémás rendszer szituációjában meg kell szerezni a helyes megoldást. Egyszerűen csak annyi kell, hogy azonnal ki kell lépni a Lélek szintjéről. Adva van a Lélek mély szintje, ahol csak norma van, ahol nem történhetnek negatív események. Ez a szint kialakul azáltal, ami a sugárzás (ragyogás) – nemde? –, amely az örökkévalóságba ér, amely a test baloldaláról indul, ott valahol ahol a lép, a hasnyálmirigy és a szív található. Így jön létre a szögletes (sarkos) irányítási rendszer. Ezzel a rendszerrel be kell lépni – mintha csatlakozna, mint amikor a világűrben a műhold csatlakozik –, csatlakozni kell a rendszerhez, ahol az örökkévaló fejlődés szempontjából az abszolút norma létezik. Nos, ahogyan leírtam, egy ragyogó tér, ahol a folyamatok, az összes folyamat örök.

És akkor elérhetjük, hogy a külső helyzet, mintha Önök helyett dolgozna, vagyis az átalakítja az irányítási rendszert normává már azért is, mert Önök helyesen csatlakoztak rá. Mert elegendő, ha helyes tudással rendelkezünk, nem kötelező ismerni a helyes utat, nem kötelező tudni, hol van ez az út, milyen a talaja vagy a talaj mikro összetétele. Elegendő csak annyit tudni, hogy ez az út helyes.

És akkor kiderül, hogy ez a technológia, amiről én most meséltem, hogy ennek a neve „Grigorij Grabovoj örök életről szóló tanítása”, de az adott szinten Önök megtehetik azt, hogy egyszerűen rácsatlakoznak, igaz? Az örök fejlődés egyetlen forrására, beleértve a közvetlen csatlakozás útján, ahogyan látszik, az Egy Isten Fizikai Testéhez, nyugodtan birtokolhatják a normát, ha csak a rácsatlakozás helyességét találják meg, amikor a logikai megfontolásokból, szellemi szintről, a Lélek törekvéseiből, munkájából és cselekedeteiből indulnak.

Azaz, az Örökkévalóság technológia szerint itt mindent nagyon világosan körülhatárolt. A Lélek cselekvése az a

személyiségük teljesen konkrét szintje. Szóval, a spi- rituális törekvésnek teljesen egyértelmű tere van, ahová nem kerül, például, a Lélek cselekedetének a struktúrája. A logikai szint itt úgy jelenik meg, mint az egyesítő szint, amely mind a Lélek cselekedetének a szintjén, mind a törekvés szintjén található.

Tehát itt kiderül, hogy a Szeretet az az Isten itteni megnyilvánulása. Ez a Szeretet ez az, hogy Isten mindent szeret, és ő ezt megmutatja, megmutatja a cselekedeteivel, vagyis, Isten szeretete létezik. Ebben az esetben Isten szeretetét látjuk. És logikailag világos, hogy amikor nyilvánvalóan látjuk a szemünkkel Isten szeretetét, az embereknek gyakran kinyílik a szemük, akkor elmúlnak a betegségek, például a látással kapcsolatos, stb. És ezen a testen keresztül – ez elég erős optika, amely mintha melegítene evvel a simogató isteni szeretettel – az ember meggyógyul. Megtörténhetnek nagyon gyors tömeges gyógyulások akkor, amikor egy ember ebben a nagy tömegben egy információ ismerete felé közelít, vagy egyszerűen sok ember egy-egy kisebb ismeretegységhez közelít, de ehhez az információhoz, ugye? Mert gyakran előfordul, hogy amikor sok ember van valahol akkor, több gyógyulási eset van attól a ténytól, hogy helyes tudást kapott meg egy ember.

És amikor látjuk ezt a technológiát egy cselekedetben, akkor valójában képesek vagyunk létrehozni a saját irányítási mechanizmusokat, amelyek elsősorban arra irányulnak, hogy a saját testük, például ilyenek legyenek, hogy mindig fejlődjenek, azaz egészségesek legyenek. Ebben a tekintetben bármilyen jelenség, természetesen, mindenkinél valamilyen módon az időhöz kapcsolódik, előfordul, hogy az ember nem szán magára elég időt, bár régóta tudja, hogy, hogy valami megtörténhet. Általában minden ember tudja, hogy a Lélek e szintjén, ahol a Lélek érintkezik az Örökkévalósággal, hogy ott történhet valami. De nem minden ember

figyel rá. És amikor egy bizonyos helyzet miatt magukat nézik, akkor láthatják, hogyan szerveződnek a saját gondolataik.

Van olyan, akinek a gondolati képernyő egy kivetített kép, azaz az Örökkévalóság félgömbjének a tere, amikor zajlik az információ észlelése, ami miatt egy helyes döntés születik, nemde? Elkerülhető vagy valamilyen módon befolyásolható a helyzete. És van olyan, aki nem reagál, vagyis ezek inkább sík rendszerek, ezeket a jeleket mintha hátra hajították volna, vagy álomban láthatjuk ezeket. És ahhoz, hogy a gondolkodásuk, nos, diagnosztikaivá váljon, hogy tudják legalább, mi történhet valamilyen negatív, pozitív változás tekintetében, kívánatos a fejlődésük szerkezetét úgy felépíteni, hogy a gondolkodásuk határa oly módon legyen kialakítva, hogy az akaraterő segítségével el tudják helyezni a szférát az örökkévalóság szférájába, amire kivétel a saját eseményük.

Mivel az események egy eléggé konkrét helyzet, konkrét ragyogás az információban, amelyek konkrét helyen találhatóak. És ha adok egy számsort, a számsor is létezik egy konkrét helyen ragyogás formájában. És ekkor Önök elindulnak a fejlődés útján, tételezzük fel, hogy van egy számsor, amely szabályoz, ugye? Egy irányító számsor, akkor ez a ragyogás egyfajta információs szintje, egyfajta folyosó, amely lehetővé teszi az egyetlen helyes döntés megválasztását. Én látom azt és most elmondom, mit kell tenni az adott helyzetben.

Az események megváltoztak; kívánatos megtanulni ezt a számsort, hogyan működik az és csak utána terjeszteni azt, vagyis azt a tudást terjeszteni a cselekedteik által.

Ezért a tanult ember, aki tudja, hogyan kell csinálni, ő terjeszti a tudást egyelőre a személyes teremtő tevékenységén keresztül, mert ő a helyes cselekedet struktúrájában van, és egyidejűleg megmutathatja másoknak,

hogy ezt nem szavakkal valósította meg Például megal- kotta az információt. Igaz? Az Isten meglátta ezt és a következőnek adta oda.

Éppen ez az, hogy az Örökkévalóság technológiában a következőknek is az Isten adja tovább. Persze, ő mindig ad, de az Örökkévalóság technológiában ez nagyon tisztán látható, mert a végtelenségbe igyekvő megcsinált esemény mindig Istenhez jut el. Vagy így vagy úgy. Például, néha az emberek azt hiszik, hogyha megcsináltam valamit, az mikor jut el az Istenig, mondjuk, valamilyen döntés, úgy van? Itt a megoldásnak mindig teremtnők kell lenni, mert az ember az Örökkévalóság felé igyekszik, azaz úgy csinál, amint Isten, és a világ széléről is eljut az Istenig, ha az emberek úgy vélik, hogy valamilyen döntés hat, például, lassan, de valójában az Isten mindent lát egyszerre és most, mint mondtam, az Örökkévalóság technológián keresztül. Egyszerűen az összesített tudás, az koncentrálódik az Isten Lelkében adott esetben. És ha meg akarjuk érteni, hogy van az egy fizikai testtel rendelkező Egy Isten Lelke, akkor a Lelke ez gyakorlatilag az, amit adott esetben az egész Világ érzékel Cselekvés világaként, amely együttműködik vele saját akaratából. Az Isten Lelkének a szempontjából ez a külső Világ saját akarata. Miért engedi az Isten, hogy mindenki szabadon cselekedjen? Végére is, az örök fejlődésben logikailag lehetetlen megtagadni bárkitől a szabadságot. Vagyis az emberek szabadon személyesen formálják a véleményüket, mert örök az események kombinációja, és az eseményeknek örökké tartó (kifogyhatatlan) mennyisége van. Következésképpen, ha ő valamilyen fajta nem szabad mozgást végez, akkor egy idő után kísértésbe eshet – ugye? –, hogy tegyen valamilyen, talán negatív dolgokat. Ezért lehetséges, hogy a számára ez pozitív, viszont a többi- nek negatív, igaz? Szükséges lenne meglátni azt a határt, ahol az események mindenkire nézve pozitívak, mert az is az Isten cselekedete.

És, amikor az ember, például, az örök fejlődés irányá- ba

indul a saját útján, akkor megérti, hogy az örök fejlődésben benne van a teremtés, hogy ez egy abszolút szint, ahol megtalálható a Szeretet, ami benne rejlik, vagyis ő maga a szeretet forrása. És akkor egy olyan helyzetet láthatunk, amikor látjuk, hogy elindult a regeneráció, mint például, a szövetség, az események normalizálása vagy az események irányítása, hogy ott ne legyenek negatív szintű események, mert ez az a szint, amit eredendően a Teremtőtől kaptunk. Vagyis láthatjuk az eredeti pontot, amit a Teremtőtől kaptunk az Örökkévalóság megértése és az Örökkévalóság fejlesztésével kapcsolatos technológia tekintetében.

Ezért önálló munkával el kell érni az önmegértés rendszerét. Végére is, az Örökkévalóság technológiájában jelentős helye van az önmegértésnek. És ha látják ezt a ragyogást, akkor az azonnal terjedni fog a környezetükre az „Örök életről” szóló tanításom értelmében. A megértéssel megszerzett tudás átadása egyszerű lesz, tessék, itt van a megértéssel megszerzett tudás. Bizonyára gyakran tapasztalták azt, hogy ha értenek valamit, akkor a tudás mintha hallgatólagosan terjedne tovább.

Irányításként teljesen konkrét célokat kell kitűzni, és csak a mai foglalkozás, a ma megtartott előadás anyagán alapuló, teljesen konkrét irányítást kell végrehajtani. És akkor meg is nézhetik, hogy a tudás az örök fejlődés szintjéről milyen módon képes azonnal megvalósulni, például, elsősorban az információs síkon, de gyakorlatilag azonnal hat fizikai síkon is stb.

Ezennel befejezem a mai szemináriumot.

Köszönöm a figyelmüket.

**GRIGORII GRABOVOI PR KONSALTING
TECHNOLOGIES OF ETERNAL DEVELOPMENT**

<http://pr.grigori-grabovoi.world>